

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคืนของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปผลและมีข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผล
6. ข้อเสนอแนะ
- 6.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
- 6.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคืนของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูที่ปรึกษาและครูแนะแนวที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคืนของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามสถานภาพตำแหน่งและขนาดของโรงเรียน

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผู้บริหาร ครูที่ปรึกษาและครูแนะแนว มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคืนของนักเรียนแตกต่างกัน
2. ผู้บริหาร ครูที่ปรึกษาและครูแนะแนว ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคืนของนักเรียนแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชากร คือ ผู้บริหาร ครูที่ปรึกษาและครูแนะแนว โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ปีการศึกษา 2553 จำนวนทั้งสิ้น 221 คน จำแนกเป็นผู้บริหาร จำนวน 35 คน ครูแนะแนว จำนวน 14 คน และครูที่ปรึกษาจำนวน 172 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แบ่งออกเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดของผู้ตอบแบบสอบถาม คำถามจะเป็นลักษณะแบบตรวจสอบรายการ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออาการออกกลางคันของนักเรียน ของผู้บริหาร ครูที่ปรึกษา และครูแนะแนว โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยขอหนังสือราชการจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ส่งถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากนั้นนำหนังสือราชการจากผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 แจ้งโรงเรียนในสังกัด เพื่อขอความร่วมมือจากโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พร้อมกับกำหนดวันรับแบบสอบถามกลับคืน โดยผู้วิจัยไปส่งและเก็บรวบรวมแบบสอบถามที่โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง ผลปรากฏว่าได้รับแบบสอบถามกลับคืน จำนวน 221 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ โดยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม กำหนดตัวเลขแทนค่าข้อมูลในแบบสอบถามแต่ละข้อและนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ เสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบความเรียง ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออาการออกกลางคันของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา ของผู้บริหาร ครูที่ปรึกษา และครูแนะแนว อำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้วยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบความคิดเห็น

เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา ของผู้บริหาร ครูที่ปรึกษา และครูแนะแนว อำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยวิเคราะห์ด้วยค่าที่ จำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบรายคู่ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ โดยกำหนดค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ตอนที่ 3 ซึ่งเป็นข้อคำถามแบบปลายเปิด ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา โดยจัดคำตอบเข้าประเด็นเดียวกัน แล้วแจกแจงความถี่ หากคำร้อยละ เสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา ของผู้บริหาร ครูที่ปรึกษา และครูแนะแนว อำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 สรุปผลได้ดังนี้

1. ผู้บริหาร ครูที่ปรึกษา และครูแนะแนว โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 มีความคิดเห็นต่อปัจจัยโดยรวมส่งผลการออกกลางคันของนักเรียน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยด้านครอบครัว ด้านสภาพแวดล้อมในชุมชน และด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน อยู่ในระดับมาก ส่วนปัจจัยด้านสื่อเทคโนโลยี อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 27 ความไม่ปลอดภัยในโรงเรียน เช่น การทะเลาะวิวาท ถูกข่มขู่จากนักเรียนรุ่นพี่ เป็นผลให้ไม่กล้าไปเรียนตามปกติ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ข้อ 33 คณะกรรมการสถานศึกษาขาดการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

2. ผู้บริหาร ครูที่ปรึกษา และครูแนะแนว โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ที่มีสถานภาพตำแหน่งและที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหาร ครูที่ปรึกษา และครูแนะแนวที่มีต่อการออกกลางคันของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ในแต่ละด้าน มีดังนี้ ด้านครอบครัว พ่อ แม่ ผู้ปกครองควรให้ความสนใจดูแล เอาใจใส่ และติดตามพฤติกรรมของนักเรียนอย่างใกล้ชิด ด้านสภาพแวดล้อมในชุมชน ผู้นำชุมชนและบุคลากรทุกภาคส่วนของชุมชนควรตระหนักและให้ความสำคัญกับนักเรียนที่จะเป็นกำลังสำคัญของชาติในอนาคต โดยการร่วมคิด ร่วมสร้างชุมชนที่มีคุณธรรมจริยธรรม ให้ปลอดภัยอบบมุข ด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคน

คิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออกกลางคันของนักเรียนไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสภาพแวดล้อม สังคม วัฒนธรรมประเพณี ลักษณะการดำรงชีวิต วิถีชีวิตไม่แตกต่างกัน ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน และนโยบายในการแก้ไขปัญหาให้นักเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ โดยกำหนดให้โรงเรียนมัธยมศึกษาดำเนินการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กรมสามัญศึกษา (2546 : 5) มีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไข และการส่งต่อ และสอดคล้องกับการสร้างภาคีเครือข่ายระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ซึ่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 29 ให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันสังคมอื่น ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชนการพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ

3. จากผลการวิเคราะห์ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหาร ครูที่ปรึกษา และครูแนะแนว โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ที่มีข้อปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออกกลางคันของนักเรียน พบว่า ประเด็นที่มีผู้เสนอข้อคิดเห็นมากที่สุดคือ ปัจจัยด้านครอบครัว ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสภาพปัญหาด้านต่างๆ ในสังคมที่มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะปัญหาด้านครอบครัวอันเป็นสถาบันพื้นฐานทางสังคม ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม เช่น การหย่าร้าง ครอบครัวแตกแยก พ่อแม่ลูกไม่ได้อยู่ด้วยกัน ความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวลดลง เนื่องจากสังคมไทยเริ่มเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น พ่อแม่ผู้ปกครองต้องออกทำงานนอกบ้าน ท่ามกลางเศรษฐกิจที่ทุกคนต้องแข่งขันกันรอบด้าน ทุกชีวิตต้องต่อสู้เพื่อความอยู่รอด ทำให้พ่อแม่ หรือ ผู้ปกครองไม่มีเวลาอบรมสั่งสอน ดักเตือน หรือให้คำปรึกษาปัญหาด้านต่างๆ ให้กับบุตรหลาน ส่งผลให้บุตรหลานที่อยู่ในวัยเรียนก้าวเข้าสู่ปัญหาต่างๆ ได้ง่าย เช่น ยาเสพติด แห่ลงมั่วสุม การพนัน การทะเลาะวิวาท เกมออนไลน์ การก่อคดีอาญาต่างๆ เป็นต้น สอดคล้องกับงานวิจัยของเดวิส และแมคคอลล (Davis & McCaul. 1991 : 90) ได้อธิบายว่า การที่นักเรียนมีผู้ปกครองเพียงคนเดียว ส่วนมากถึงร้อยละ 90 จะเป็นมารดานั้น ทำให้มารดาจะต้องรับภาระในการเลี้ยงดู และต้องทำงานนอกบ้านจนไม่มีเวลาอบรมสั่งสอน และให้คำแนะนำในเรื่องการเรียนแก่บุตรของตน ปรากฏการณ์ดังกล่าวไม่เพียงแต่จะทำให้เด็กนักเรียนมีผลการเรียนต่ำลงจนนำไปสู่การออกกลางคันแล้วยังทำให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมที่เป็นพฤติกรรมเสี่ยง ค่อการออกกลางคัน เช่น การหนีเรียน การคบเพื่อนที่เกเร พฤติกรรมด้านชู้สาว การเสพยาเสพติด และแม้แต่การก่อคดีอาญาต่าง ๆ หากปัจจัยด้านครอบครัวได้รับการแก้ไขปัญหา ย่อมส่งผลกระทบต่อแก้ไข

ปัญหาการออกกลางคันที่ต้นเหตุ ทั้งนี้ต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในสังคม ปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนย่อมลดลง หรือไม่มีนักเรียนออกกลางคันเลย

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การออกกลางคันของนักเรียน ของผู้บริหาร ครูที่ปรึกษา และครูแนะแนว โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ค้นพบข้อมูลที่สำคัญจะนำไปสู่ข้อเสนอแนะในด้านการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 หรือ เขตพื้นที่การศึกษาอื่น ที่มีปัญหาคล้ายคลึงกัน ดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การออกกลางคันของนักเรียนอยู่ในระดับมาก คือ ปัจจัยด้านครอบครัว ด้านสภาพแวดล้อมในชุมชน และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ดังนั้นโรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องร่วมมือกันในการแก้ไขปัญหา อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง มีการวางแผนการทำงาน แบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจน โดยเฉพาะโรงเรียนที่มีหน้าที่โดยตรง ควรดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการปฏิบัติงาน มีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไข การส่งต่อ การส่งนักเรียนที่มีปัญหาที่ครูช่วยเหลือแล้ว นักเรียนไม่ดีขึ้น และยากต่อการช่วยเหลือ จึงดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญ เฉพาะด้านต่อไป นอกจากนี้โรงเรียนจะต้องแต่งตั้งทีมงานระดับโรงเรียน ประกอบด้วย ทีมนำคือ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการโรงเรียน ทีมประสาน คือ หัวหน้าคณะ หัวหน้าระดับ หัวหน้างานที่เกี่ยวข้อง และทีมทำ คือ ครูประจำชั้น ครูที่ปรึกษา จะเห็นได้ว่าหากโรงเรียนมีทีมงานที่ดีทำงานอย่างเป็นระบบ วิเคราะห์ปัญหาต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง ย่อมส่งผลให้การแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านครอบครัวมีค่าเฉลี่ยสูงสุด แสดงว่าปัจจัยด้านครอบครัวเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การออกกลางคันสูงสุด ดังนั้นโรงเรียนจะต้องเป็นผู้ประสานงาน และได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในสังคม โดยการสร้างภาคีเครือข่ายระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ซึ่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 29 ให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันสังคมอื่น ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน

การพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับระบบงาน การดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยเฉพาะการคัดกรองนักเรียนที่ครูที่ปรึกษาจะต้องดำเนินการทันที เมื่อโรงเรียนเปิดภาคเรียนที่ 1 และการดำเนินการเยี่ยมบ้านนักเรียนเมื่อรับทราบปัญหาด้านครอบครัว ของนักเรียน เป็นการทำงานเชิงรุกและแก้ไขปัญหาคืออย่างถูกต้องตรงประเด็น โดยดำเนินการอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง อันจะนำมาซึ่งการแก้ไขปัญหการออกกลางคันของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ได้ในที่สุด

3. จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 27 ความไม่ปลอดภัย ในโรงเรียน เช่น การทะเลาะวิวาท ถูกข่มขู่จากนักเรียนรุ่นพี่ เป็นผลให้ไม่กล้าไปเรียนตามปกติ แสดงว่าปัจจัยรายข้อด้านความไม่ปลอดภัยในโรงเรียนเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออกกลางคันสูงสุด ดังนั้น โรงเรียนต้องแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยตรง มีอิสระในการทำงาน ขึ้นตรงต่อผู้บริหารสถานศึกษา ทั้งนี้เพื่อความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน การติดตามแก้ไขปัญหานักเรียน และโรงเรียนควรจัดกิจกรรมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ปลูกฝัง การดำรงชีวิตตามศีลธรรมอันดี สร้างจิตสำนึกในการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข อันจะ นำมาซึ่งการแก้ไขปัญหการออกกลางคันของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ได้ในที่สุด

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออกกลางคันของ นักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา โดยจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับปัญหา การออกกลางคันของนักเรียน โดยเพิ่มจำนวนสถานภาพจากการวิจัยในครั้งนี้ เช่น พ่อแม่ ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน นักเรียนที่ออกกลางคัน เพื่อจะได้ทราบว่าบุคคลเหล่านี้มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ ส่งผลกระทบต่อการออกกลางคันของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา แตกต่างกันหรือไม่
2. ควรทำการวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหการออกกลางคันของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อเจาะลึกสภาพปัญหา อันจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหการออกกลางคันของ นักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ